

Ik ben mijn stem kwijt!

Je hoort wel eens van schrijvers dat ze last hebben van een 'writer's block', nou, daar heb ik geen last van, integendeel. Mijn probleem is dat ik regelmatig mijn stem kwijt ben, en dat terwijl ik al helemaal geen zanger ben, integendeel!

Ik heb daar vooral last van in periodes na verkiezingen. Ook ik ben dan weer eens met de mooiste beloftes het stemhokje ingelokt, breng braaf mijn stem naar een van de partijen en moet dan een paar maanden later constateren dat ik mijn stem kwijt ben. Opgegaan in een akkoord dat het gevolg is van een compromis tussen een handvol partijen, met dank aan de versnippering.

Achteraf had ik de tijd om te gaan stemmen beter kunnen besteden aan het schrijven van een boek of een column. En iedere keer stink ik er weer in. Maar nu overweeg ik toch om mijn stem niet weg te gooien, maar hem te koesteren, ik houd hem, ik breng hem niet naar het stemhokje. Denk ik nu. Er zijn ook steeds meer kiezers die hun stem niet meer kwijt willen raken en hem dus niet meer in een stemhokje wil achterlaten. Als je goed naar het politieke landschap kijkt, is dat eigenlijk niet zo verwonderlijk. Voelt u zich nog vertegenwoordigd? Kunt u uw stem nog terugvinden in een regeerakkoord?

Het draait grotendeels om de versnippering. We leven in een land met tientallen partijen die allemaal een zeteltje mee willen pakken. In landen met 3 of hooguit 4 partijen, heb je als kiezer een forse kans dat jouw stem in het beleid terug te vinden is. In ons land, met coalities tussen 4, 5 of soms nog meer partijen, is die kans minimaal! Met andere woorden, wat is dan het nut van mijn stem nog?

En ik lijk niet de enige die zich deze vraag stelt, gezien de teruglopende opkomstcijfers. Deze versnippering vergroot de afstand tussen kiezer en politiek en luidt het failliet van onze democratie in. En als je nou dacht dat de politici hier iets aan zouden doen, dan ben je wel heel onnozel. Welke politicus gaat zich in zijn eigen voet schieten? Sterker nog, als het hem binnen zijn partij niet meer bevalt, stapt hij op en begint een eenmansfractie. Hup, nog meer versnippering. Kunnen wij als kiezer dit soort ontwikkeling nog serieus nemen? Heeft dit nog maar iets te maken met volksvertegenwoordiging? Af en toe hunker ik naar een 'goede dictator'. Alleen, waar vind je die?

Een eerste stap om de interesse van de kiezer terug te winnen is volgens mij het instellen van een kiesdrempel, maar dan wel met minimaal 10%! Dan wordt het aantal partijen flink beperkt en wordt de kans groter dat je je stem weer terug vindt in een akkoord. Een andere maatregel om kiezersbedrog te verminderen is het voorkomen dat een gekozen lid uit de partij stapt, of gezet wordt, en op zijn fluweel blijft zitten.

Zowel dit laatste fenomeen als die broodnodige kiesdrempel zullen het wel niet gaan halen, want dan moeten de zogenaamde 'volksvertegenwoordigers' hun eigen privileges en belangen aantasten en dat is wel het laatste waar ze aan willen meewerken. De mening van het volk kan hen, eenmaal gekozen, gestolen worden.

Dus, weg met die versnippering die, als hét kenmerk van ons huidige bestel, ook nog eens synoniem is voor zwakte, waardoor van een daadkrachtig bestuur ook al geen sprake kan zijn.

Zolang er versnippering is, gooi ik mij stem weg als ik het stemhokje in zou gaan. En als ik ergens een bloedhekel aan heb, is het iets doen voor 'de kat zijn viool'. Ik weiger nog langer de versnippering te ondersteunen, dus op 21 maart ga ik voor het eerst in mijn leven mijn stem niet op de grote hoop gooien. Ik ben gekke Henkie niet! Ik kan het bovendien mijn fans niet aandoen mijn stem in te zetten voor het zingen van een liedje, dus denk ik mijn tijd maar gewoon te gebruiken om verder te schrijven aan mijn nieuwe thriller!